Кайыңдар

Кайыңдар, шамал уруп, бороон уруп,

Шуулдасаң, мен да кошо улутунуп.

Качанкы сезимдерди эске салдың,

Каректе бара жаткан унутулуп.

Кайыңдар, өзүң гана калыс элең,

Мен анда кекчилдиктен алыс элем.

Баарына бариктериң күбө болуп,

Бакыттын байтереги жалгыз элең.

Далдаңда далай түндү узатчу элем,

Саамайым сага гана сылатчу элем.

Кайыңдар неге бүгүн тунжурашат,

Бир кезде төлгө кылып, сыр айтчу элем.

Унутуп көп баригин кайың калды,

Унутуп ак кайыңын айыл калды.

Мен гана жалгыз сени унута албай,

Аралап басып келем кайыңдарды.